

62015CJ0208

TEISINGUMO TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. gruodžio 8 d. (*1)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Pridėtinis vertės mokestis — Direktyva 2006/112/EB — Integruotas bendradarbiavimas — Finansavimas ir trumpalaikio turto, reikalingo žemės ūkio produkcijai, tiekimas — Viena ir sudėtinė paslauga — Atskiros ir savarankiškos paslaugos — Papildoma ir pagrindinė paslauga“

Byloje C-208/15

d. I. Kúria (Aukščiausiasis Teismas, Vengrija) 2015 m. kovo 26 d. nutartimi, kuri Teisingumo Teismas gavo 2015 m. gegužės 5 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Stock '94 Szolgáltató Zrt.

prieš

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

TEISINGUMO TEISMAS (penktoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas J. L. da Cruz Vilaça (pranešėjas), teisėjai M. Berger, A. Borg Barthet, E. Levits ir F. Biltgen,

generalinis advokatas H. Saugmandsgaard Øe,

posėdžio sekretorius: administratorius I. Illéssy,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį ir įvykus 2016 m. liepos 7 d. posėdžiui,

išnagrinęs pastabas, pateiktas:

—

Stock '94 Szolgáltató Zrt., atstovaujamos ügyvédok Z. Várszegi ir A. Kis,

—

Vengrijos vyriausybės, atstovaujamos M. Z. Fehér, G. Koós ir M. Bóra,

—

Europos Komisijos, atstovaujamos L. Havas ir R. Lyal bei C. Soulay,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendim?

1

Prašymas pateiktas d?l 2006 m. lapkri?io 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB d?l prid?tin?s vert?s mokes?io bendros sistemos (OL L 347, 2006, p. 1, klaid? i?taisymas OL L 335, 2007 12 20, p. 60, toliau – PVM direktyva) 1 straipsnio 2 dalies, 2 straipsnio 1 dalies a ir c punkt?, 14 straipsnio 1 dalies, 24 straipsnio 1 dalies, 73 straipsnio, 78 straipsnio b dalies ir 135 straipsnio 1 dalies i?ai?kinimo.

2

Šis prašymas pateiktas nagrin?jant Stock '94 Szolgálató Zrt. ir Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó F?igazgatósága (Piet? Uždunoj?s regiono muit? ir finans? generalin? direkcija prie nacionalinio mokes?io ir muit? administratoriaus, Vengrija, toliau – generalin? direkcija) d?l prid?tin?s vert?s mokes?io (toliau – PVM) schemos, taikomos vadinamajam „integruoto bendradarbiavimo“ sandoriui.

Teisinis pagrindas

S?jungos teis?

3

PVM direktyvos 1 straipsnio 2 dalyje nustatyta:

„Pagal bendros PVM sistemos princip? prek?s ir paslaugos apmokestinamos bendru vartojimo mokes?iu, kuris yra proporcingas prek? bei paslaug? kainai, nors daugelis sandori? vykdomi gamybos ir paskirstymo metu iki to etapo, kai skai?iuojamas mokestis.

Už kiekvien? sandor? PVM apskai?iuojamas taip – iš PVM, apskai?iuoto prek? ar paslaug? kainai taikant toms prek?ms arba paslaugoms nustatyt? PVM tarif?, atimama ?vairioms s?naud? sudedamosioms dalims tiesiogiai priskirtino PVM suma.“

4

Pagal šios direktyvos 2 straipsnio 1 dalies a ir c punktus PVM apmokestinamas atitinkamai „PVM prek? tiekimas už atlyg? valstyb?s nar?s teritorijoje, kai prekes tiekia apmokestinamasis asmuo, veikdamas kaip toks“ ir „paslaug? teikimas už atlyg? valstyb?s nar?s teritorijoje, kai paslaugas tiekia apmokestinamasis asmuo, veikdamas kaip toks“.

5

Šios direktyvos 14 straipsnio 1 dalyje prek? tiekimas apibr?žtas kaip „teis?s, kaip savininkui disponuoti materialiuoju turtu, perdavimas“.

6

Pagal šios direktyvos 24 straipsnio 1 dal?:

„Paslaug? teikimas“ – sandoris, kuris n?ra prek? tiekimas.“

7

PVM direktyvos 73 straipsnyje numatyta:

„Prekių tiekimo ar paslaugų teikimo, išskyrus nurodytas 74–77 straipsniuose, apmokestinamoji vertė apima viską, kas sudaro atlygą, kurį prekų tiekėjas ar paslaugų teikėjas gavo arba turi gauti iš prekes ar paslaugas įsigyjantio asmens arba iš trečiosios šalies už prekių tiekimą ar paslaugų teikimą, įskaitant tiesiogiai su šiuo sandoriu kaina susijusias subsidijas.“

8

Šios direktyvos 78 straipsnio b punkte nustatyta:

„Apmokestinamoji vertė apima:

<...>

b)

atsitiktines [papildomas] išlaidas, pavyzdžiui, komisinius mokesčius, pakavimo, gabenimo ir draudimo išlaidas, kurias tiekėjui turi padengti prekes ar paslaugas įsigyjantis asmuo. <...>“

9

Tos pačios direktyvos 135 straipsnio 1 dalies b punkte numatyta:

„1. Sandoriai, kurių valstybės narės neapmokestina PVM:

<...>

b)

paskolos suteikimas bei derybos dėl paskolos ir suteiktos paskolos priežiūra, kuri atlieka paskolą suteikęs asmuo.“

Vengrijos teisė

10

Pagal az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. Törvény (2007 m. įstatymas Nr. CXXVII dėl pridėtinės vertės mokesčio, toliau – PVM įstatymas) 2 straipsnio a dalį šiame įstatyme numatytais mokesčiais apmokestinamas „prekių tiekimas ir paslaugų teikimas už atlygą valstybės narės teritorijoje, kai prekes tiekia ar paslaugas teikia apmokestinamasis asmuo, veikdamas kaip toks“.

11

Šiuo tikslu PVM įstatymo 9 straipsnio 1 dalyje prekių tiekimas apibrėžiamas kaip „teisės, kaip savininkui disponuoti materialiuoju turtu, perdavimas arba bet koks kitas sandoris, turintis tokias pačias teises pasekmes materialaus turto įsigijimo atžvilgiu“. Iš šio įstatymo 13 straipsnio 1 dalies matyti, kad paslaugų teikimas apima bet kokį sandorį, kuris nėra prekių tiekimas, kaip jis suprantamas pagal šį įstatymą“.

12

PVM ?statymo 65 straipsnyje nustatyta:

„Preki? tiekimo ar paslaug? teikimo, nebent šiame ?statyme numatyta kitaip, apmokestinamoji vert? apima tai, kas sudaro pinigin? atlyg?, kur? preki? tiek?jas ar paslaug? teik?jas gavo arba turi gauti iš prekes ar paslaugas ?sigyjan?io asmens arba iš tre?iosios šalies už preki? tiekim? ar paslaug? teikim?, ?skaitant tiesiogiai su preki? tiekimo ar paslaug? teikimo kaina susijusias subsidijas.“

13

Šio ?statymo 70 straipsnio 1 dalies b punkte numatyta, kad preki? tiekimo ar paslaug? teikimo apmokestinamoji vert? apima „papildomas išlaidas, kurias tiek?jui turi padengti prekes ar paslaugas ?sigyjantis asmuo, vis? pirma komisinius mokes?ius ar kitos r?šies tarpininkavimo, pakavimo, gabenimo ir draudimo išlaidas“.

14

Pagal PVM ?statymo 86 straipsnio 1 dalies b punkt? PVM neapmokestinamas „kredit?, paskol? ir tokio tipo teisin? santyk? sudaran?i? paslaug? suteikimas bei derybos d?l j?, taip pat suteikt? kredit? prieži?ra, kuri? atlieka juos suteik?s asmuo“.

Pagrindin? byla ir prejudiciniai klausimai

15

Stock '94 yra Vengrijoje ?steigta komercin? bendrov?. Ji veikia kaip „integruotoja“ pagal special? Vengrijos žem?s ?kio sistemos institut?, vadinam? „integruotu bendradarbiavimu“. Šio teis?s instituto esm? ta, kad integruotojas sudaro sutart? su ?kininku, t. y. „integruotu subjektu“, pagal kuri? suteikia integruotam subjektui paskol?, kad šis ja pasinaudodamas iš integruotojo ?sigyt? tai, kas b?tina jo kaip gamintojo veiklai vykdyti (pavyzdžiui, s?klas) ir tai vadinama „trumpalaikiu turtu“. V?liau tas integruotas subjektas savo produkcij? parduoda arba integruotojui, arba rinkoje šiam tarpininkaujant.

16

Nagrin?jamu atveju Stock '94 su ?vairiais žem?s ?kio produkcijos gamintojais sudar? integracijos sutartis, pagal kurias, pirma, ji ?sipareigojo remti, ypa? technologiniu aspektu, ?kinink? gamyb? ir finansuoti šiai veiklai vykdyti reikalingo trumpalaikio turto ?sigijim?. Antra, šie ?kininkai ?sipareigojo nustatyto ploto sklypuose užauginti tam tikrus žem?s ?kio produktus, o trumpalaik? turt?, b?tin? tokiems produktams užauginti, ?sipareigojo ?sigyti tik iš integruotojos.

17

Stock '94 už trumpalaikio turto pardavim? ?kininkams išrašydavo s?skaitas fakt?ras nurodydama 25 % PVM tarif?. Ta?iau ši bendrov? netaik? PVM pal?kanoms – už kurias kas ketvirt? išrašydavo s?skaitas fakt?ras – gautoms d?l paskol?, suteikt? ?kininkams trumpalaikiam turtui ?sigyti. 2011 m. birželio mėn. pal?kan?, gaut? pagal trumpalaikio turto finansavimo sutartis, suma sudar? 149846000 Vengrijos forint? (HUF) (apie 483500 eur?).

18

Atlikusi a posteriori to laikotarpio PVM deklaracij? mokestin? patikrinim? Vengrijos pirmosios grandies mokes?i? institucija, ?vertinusi už paskolas gautas pal?kanas, nustat? 37462000 HUF

dydžio (apie 121000 eur?) PVM skirtum?. Dėl šios priežasties nurod? Stock '94 sumok?ti ši? sum?, delspinigius ir skyr? jai baud?.

19

Generalin? direkcija iš esm?s pritar? tokiam pirmosios grandies mokes?i? institucijos sprendimui ir konstatavo, kad paskolos trumpalaikiam turtui ?sigyti buvo neatsiejami Stock '94 teikiamos integruoto bendradarbiavimo paslaugos elementai. Todėl ji nusprend?, kad trumpalaikio turto tiekimui ir paskoloms tur?jo b?ti taikomas toks pats PVM tarifas. Vis dėlto ji sumažino turim? sumok?ti sum? ir nurod? sumok?ti 17588000 HUF (apie 56500 eur?).

20

Pirmosios instancijos teismas patvirtino generalin?s direkcijos pozicij?. Šiuo klausimu jis konstatavo, kad suteiktos paskolos gal?jo b?ti naudojamos tik trumpalaikiam turtui iš Stock '94 ?sigyti, todėl kreditai ir trumpalaikio turto tiekimas ?kininkams buvo du neatsiejami šios bendrov?s teikiamos sud?tin?s integruoto bendradarbiavimo paslaugos elementai. Be to, šis teismas nusprend?, kad tokio? paslaug? paskirtis buvo tokia pati ir kad pal?kanos už kreditus, naudojamus trumpalaikiam turtui ?sigyti, buvo paprasčiausios papildomos šio turto tiekimo išlaidos, o šis turto tiekimas buvo pagrindin? paslauga vykdant aptariam? sud?tin? sandor?. Todėl s?skaitose fakt?rose nurodomam atlygiui už papildom? paslaug? tur?jo b?ti taikoma tokia pati mokes?io schema.

21

Nagrin?damas Stock '94 dėl pirmosios instancijos sprendimo paduot? kasacin? skund? Kúria (Aukščiausiasis Teismas, Vengrija) klausia, ar PVM tikslais trumpalaikio turto tiekimas ir paskolos suteikimas turi b?ti laikomi kaip du atskiri ir savarankiški sandoriai, ar kaip vienas sandoris. Jeigu šios dvi paslaugos tur?t? b?ti laikomos vienu sandoriu, prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikusiam teismui kyla klausimas, kokiomis s?lygomis integruotas bendradarbiavimas yra PVM visuotinum? principo išimtis.

22

Tokiomis aplinkyb?mis Kúria (Aukščiausiasis Teismas) nutar? sustabdyti bylos nagrin?jim? ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1.

Ar [PVM direktyvos] 1 straipsnio 2 dalis, 2 straipsnio 1 dalies a ir c punktai ir 14 straipsnio 1 dalis, 24 straipsnio 1 dalis, 73 straipsnis, 78 straipsnio b punktas ir 135 straipsnio 1 dalies b punktas turi b?ti aiškinami taip, kad prekio? tiekimas ir paskolos suteikimas pagal integruotojo ir integruoto subjekto pasirašyt? sutart? yra atskiri ir savarankiški sandoriai (distinct and independent) apmokestinimo PVM tikslais, ar taip, kad šie sandoriai yra vienas sandoris (single), kurio atveju apmokestinam?j? vert? sudaro ne tik atlygis už pristatytas prekes, bet ir pal?kanos už suteikt? paskol??

2.

Jei pastarasis aiškinimas atitikt? PVM direktyv?, ar galima PVM direktyv?, kiek tai susij? su vienu sandoriu (single), apiman?iu PVM apmokestinam? prekio? tiekim? ir PVM neapmokestinam? paslaug? tekim?, aiškinti taip, kad šis sandoris yra PVM visuotinum? principo išimtis? Jei atsakymas ? š? klausim? b?t? teigiamas, kokie kriterijai tur?t? b?ti taikomi?

3.

Ar atsakymui ? pirmesnius klausimus turi ?takos ir, jei taip, kokios, aplinkyb?, kad integruotojas pagal sutart? gali integruoto subjekto prašymu jam teikti naujas paslaugas arba pirkti integruoto subjekto užaugintus žem?s ?kio produktus?“

D?I prejudicini? klausim?

23

Savo klausimais, kuriuos reikia nagrin?ti kartu, prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas iš esm?s siekia išsiaiškinti, ar PVM direktyva turi b?ti aiškinama taip, kad paskolos, skirtos žem?s ?kio paskirties prek?ms ?sigyti, suteikimas ir ši? preki? tiekimas vykdant žem?s ?kio integruoto bendradarbiavimo sandor? laikytini vienu sud?tiniu sandoriu, ar atskirais ir savarankiškais sandoriais, kaip tai suprantama pagal ši? direktyv?, atsižvelgiant ? integruotojo turim? galimyb? teikti papildomas paslaugas ir supirkti integruot? subjekt? žem?s ?kio produkcij?.

24

Jeigu min?tos dvi paslaugos tur?t? b?ti laikomos vienu sud?tiniu sandoriu, tokiu atveju prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas klausia, kokie kriterijai leidžia nustatyti, ar integruoto bendradarbiavimo sandoris gali b?ti laikomas PVM visuotinimo principo išimtimi.

25

Kaip Komisija tvirtina savo rašytin?se pastabose, pastar?j? klausim? reikia suprasti taip, kad juo siekiama išsiaiškinti, kuri paslauga – paskola ar prieki? tiekimas – lemia integruoto bendradarbiavimo sandoriui taikom? schem?. Iš tikr?j?, kadangi papildomos paslaugos apmokestinamos PVM taip pat, kaip ir pagrindin? paslauga (2010 m. gruodžio 2 d. Sprendimo Everything Everywhere, C?276/09, EU:C:2010:730, 24 punktas), tuo atveju, jei paslaugos suteikimas b?t? pagrindin? paslauga, visas sandoris tur?t? b?ti neapmokestinamas PVM pagal PVM direktyvos 135 straipsnio 1 dalies b punkt?.

26

Šiuo klausimu reikia priminti, kad PVM tikslais kiekviena paslauga paprastai turi b?ti laikoma atskira ir savarankiška, kaip tai matyti iš PVM direktyvos 1 straipsnio 2 dalies antros pastraipos (2015 m. balandžio 16 d. Sprendimo Wojskowa Agencja Mieszkaniowa w Warszawie, C?42/14, EU:C:2015:229, 30 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

27

Vis dėlto tam tikromis aplinkybomis kelios formaliai skirtingos paslaugos, kurios gali būti teikiamos atskirai ir atskirai apmokestintos arba atleistos nuo mokesčio, turi būti laikomos vienu sandoriu, kai jos nėra savarankiškos. Vienu sandoriu, be kita ko, laikoma, kai dvi ar daugiau dalių ar veiksmų, kuriuos atlieka apmokestinamasis asmuo, yra taip glaudžiai susiję, jog objektyviai sudaro vieną ekonomiškai neskaidomą paslaugą, kurios padalijimas būtų dirbtinis. Taip yra, kai viena ar kelios paslaugos sudaro pagrindinę paslaugą, o viena ar kelios kitos paslaugos sudaro vieną ar kelias papildomas paslaugas, kurioms taikoma pagrindinės paslaugos apmokestinimo tvarka. Paslauga, be kita ko, turi būti laikoma papildoma pagrindinę paslaugą, jei klientams ji pati yra ne tikslas, o priemonė geriausiomis sąlygomis naudotis tiekėjo ar teikėjo pagrindine paslauga (2015 m. balandžio 16 d. Sprendimo Wojskowa Agencja Mieszkaniowa w Warszawie, C-42/14, EU:C:2015:229, 31 punktą ir jame nurodyta teismo praktika).

28

Siekiant nustatyti, ar suteiktos paslaugos yra kelios savarankiškos paslaugos, ar viena paslauga PVM tikslais, reikia išnagrinėti atitinkamo sandorio esmines savybes (2013 m. sausio 17 d. Sprendimo BG Leasing, C-224/11, EU:C:2013:15, 32 punktą ir 2015 m. balandžio 16 d. Sprendimo Wojskowa Agencja Mieszkaniowa w Warszawie, C-42/14, EU:C:2015:229, 32 punktą).

29

Šiuo klausimu reikia pažymėti, pirma, kad nustatydamas, ar sandoris, kurį sudaro kelios paslaugos, yra vienas sandoris PVM tikslais, Teisingumo Teismas atsižvelgia į šio sandorio ekonominį tikslą (šiuo klausimu žr. 2009 m. lapkričio 19 d. Sprendimo Don Bosco Onroerend Goed, C-461/08, EU:C:2009:722, 39 punktą; 2010 m. spalio 28 d. Sprendimo Axa UK, C-175/09, EU:C:2010:646, 23 punktą ir 2012 m. rugsėjo 27 d. Sprendimo Field Fisher Waterhouse, C-392/11, EU:C:2012:597, 23 punktą). Atlikdamas analizę Teisingumo Teismas taip pat atsižvelgia į paslaugų gavėjų interesus (šiuo klausimu žr. 2015 m. balandžio 16 d. Sprendimo Wojskowa Agencja Mieszkaniowa w Warszawie, C-42/14, EU:C:2015:229, 35 punktą.)

30

Antra, svarbu priminti, kad bendradarbiaudami, kaip tvirtinta SESV 267 straipsnyje, nacionaliniai teismai turi nustatyti, ar konkrečiu nagrinėjamu atveju apmokestinamasis asmuo teikia vieną paslaugą, ir šiuo atžvilgiu pateikti galutinę faktinę aplinkybių vertinimą. Tačiau Teisingumo Teismas turi šiems nacionaliniams teismams nurodyti visus su Sąjungos teise susijusius aiškinimo kriterijus, kurie gali būti naudingi priimančiam sprendimui nagrinėjamoje byloje (2013 m. sausio 17 d. Sprendimo BG Leasing, C-224/11, EU:C:2013:15, 33 punktą ir jame nurodyta teismo praktika).

31

Nagrinėjamu atveju visų pirma iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinę sprendimą matyti, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamas integruoto bendradarbiavimo sandoris grindžiamas principu, kad integruotojas suteikia paskolą integruotam subjektui, kuris jį gali panaudoti tik trumpalaikiam turtui iš integruotojo pasigyti.

32

Tokiomis aplinkybomis tokių paskolų suteikimas nėra paslauga, kuria integruoti subjektai būtų atskirai suinteresuoti (šiuo klausimu žr. 2010 m. gruodžio 2 d. Sprendimo Everything Everywhere, C-276/09, EU:C:2010:730, 27 punktą), nes šie finansiniai ištekliai negali būti laisvai naudojami.

33

Antra, kaip pripažįsta pati Stock '94 savo pastabose, neturėdama leidimo veikti kaip kredito įstaiga, ji negalėjo išduoti integruotiems subjektams kitų, nei skirtų jos trumpalaikiam turtui įsigyti, paskolų.

34

Trečia, iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad trumpalaikio turto tiekimu ir paskola siekiama to paties ekonominio tikslo, t. y. iš esmės užtikrinti finansinį ir logistinį paramą kininkams, kad jie galėtų vykdyti žemės ūkio produkcijos gamybos veiklą. Šiuo tikslu svarbu priminti, kad pagal pagrindinėje byloje nagrinjamą integruotą bendradarbiavimą reglamentuojančias bendras sąlygas, apibūdintas nutartyje dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą, Stock '94 turėtų remti integruotą subjekto gamybos veiklą ir finansuoti šiam tikslui reikalingo trumpalaikio turto įsigijimą.

35

Tokiomis sąlygomis šio trumpalaikio turto tiekimas integruotą subjektą atveju yra vykdomas integruotą bendradarbiavimą teikiama pagrindinė paslauga, nes dėl šio turto kininkai turi galimybę tįsti savo žemės ūkio veiklą. Taigi paskolos gavimas tam turtui įsigyti šiems kininkams savaime yra ne tikslas, o tik priemonė, padedanti jiems įsigyti trumpalaikį turtą, būtiną jų žemės ūkio produkcijos gamybos veiklai.

36

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi patikrinti, ar pagrindinėje byloje nagrinjamu integruoto bendradarbiavimo sandoriu tikrai siekiama šio sprendimo 34 punkte nurodyto ekonominio tikslo, taip pat nustatyti, ar trumpalaikio turto tiekimas yra iš esmės svarbus integruotiems subjektams.

37

Jei taip būtų, turto tiekimas ir paskolos šiam turtui įsigyti suteikimas PVM tikslais turėtų būti laikomi vienu sudėtinu sandoriu, kurio pagrindinė paslauga yra šio turto tiekimas.

38

Galiausiai, ketvirta, atsižvelgiant į tai, kas nurodyta šio sprendimo 31–37 punktuose, aplinkybės, kad Stock '94 alternatyviai gali teikti integruotiems subjektams papildomas paslaugas ir supirkti jų žemės ūkio produkciją, šio sprendimo 37 punkte padarytai išvadai neturi įtakos.

39

Remiantis tuo, kas išdėstyta, į pateiktus klausimus reikia atsakyti, kad PVM direktyva turi būti aiškinama taip, kad:

—

integruoto žemės ūkio bendradarbiavimo sandoris, kai ūkio subjektas tiekia prekes kininkui ir jam

suteikia šioms prekėms pasigyti skirtą paskolą, yra vienas sandoris, kaip tai suprantama pagal šią direktyvą, kurio pagrindinė paslauga yra prekės tiekimas. Šio vieno sandorio apmokestinamąją vertę sudaro šių prekių kaina ir palūkanos, sumokėtos už kininkams suteiktas paskolas,

—
tai, kad integruotojas gali kininkams teikti papildomas paslaugas arba supirkti jį žemės ūkio produkciją, neturi tokos kvalifikuojant nagrinjamą sandorį kaip vieną sandorį, kaip tai suprantama pagal PVM direktyvą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

40

Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (penktoji kolegija) nusprendžia:

2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos turi būti aiškinama taip:

—
integuoto žemės ūkio bendradarbiavimo sandoris, kai ūkio subjektas tiekia prekes kininkui ir jam suteikia šioms prekėms pasigyti skirtą paskolą, yra vienas sandoris, kaip tai suprantama pagal šią direktyvą, kurio pagrindinė paslauga yra prekės tiekimas. Šio vieno sandorio apmokestinamąją vertę sudaro šių prekių kaina ir palūkanos, sumokėtos už kininkams suteiktas paskolas,

—
tai, kad integruotojas gali kininkams teikti papildomas paslaugas arba supirkti jį žemės ūkio produkciją, neturi tokos kvalifikuojant nagrinjamą sandorį kaip vieną sandorį, kaip tai suprantama pagal Direktyvą 2006/112.

Parašai.

(*1) * Proceso kalba: vengrų.